

سُورَةُ يُوسُفَ سوره ٢٨ یوسف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ تهوپه‌ری میهره‌بان و به‌به‌زه‌بی (ناویکی پیروزی خودایه)

الرَّحِيمِ تهوپه‌ری به‌خشنده (ناویکی پیروزی خودایه)

الرَّ تهل لاف لام یا تِلْكَ تهوه ءَايَاتٍ چه‌نده‌ها به‌لگه و نیشانه‌ی گه‌وره‌ی الْكِتَابِ کیتابی الْحَكِيمِ ته‌واو کاربه‌جی (یه) (۱)

أَكُنْ ثایا- لِلنَّاسِ بۆ‌خه‌لک عَجَبًا شتیکی سه‌رسامکه‌ر (-بوو) أَنْ که أَوْحَيْنَا سروش و نیگامانکرد إِلَى بۆ رَجُلٍ پیاویک

مِّنْهُمْ له‌وان أَنْ که: أَنْذِرْ بترسینه و بیداریکه‌وه النَّاسِ خه‌لک وَبَشِّرْ و مرگینی بده الَّذِينَ ته‌و (که‌س) انه‌ی

ءَامِنُوا بروایان هینا أَنْ که‌وا هُمْ بۆیان هه‌یه قَدَمِ پینگه‌ی صِدْقٍ راستی و راستگوئی عِنْدَ لای رَبِّهِمْ په‌روه‌ردگاریان

قَالَ - الْكَافِرُونَ کافر و بی‌پرواکان (-گوتیان) إِنَّ به‌دنیایی هَذَا ته‌وه لَسَحَرٍ هه‌ر سیحرباز و جادووگه‌ریکی

مُبِينٍ دیار و ئاشکرای ه (۲) إِنَّ به‌دنیایی رَبِّكُمْ په‌روه‌ردیگارتان اللَّهُ الله یه الَّذِي ته‌وه‌ی

خَلَقَ به‌دیهیناوه و دروستیکردوه السَّمَوَاتِ ئاسمانه‌کان وَالْأَرْضِ و زه‌وی فِي له سِتَّةَ شه‌ش أَيَّامٍ رۆژان ثُمَّ پاشان

أَسْتَوَى چوو عَلَى بۆ‌سه‌ر الْعَرْشِ عه‌رش و ته‌ختی فه‌رمانه‌واپی يُدَبِّرْ به‌ری ده‌کات وه‌له‌نده‌سورینی

الْأَمْرِ فه‌رمایش و کاره‌کان مَا مِنْ نیه‌ بۆی شَفِيعٍ تکاکاریک إِلَّا مه‌گه‌ر مِنْ له بَعْدَ دواى إِذْنِهِ رپیندانی خوی

ذَلِكُمْ ته‌وه‌یه اللَّهُ خودای رَبِّكُمْ په‌روه‌ردیگارتان فَأَعْبُدُوهُ ئیتر ته‌وبه‌رسرتن أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ثایا بیرناکه‌نه‌وه و په‌ند وه‌رناگرن

(۳) إِلَيْهِ هه‌ر بۆ‌لای ته‌وه مَرْجِعُكُمْ گه‌رانه‌وته‌تان جَمِيعًا هه‌مووتان وَعَدَ به‌ئینی اللَّهُ خودا حَقًّا هه‌ق و دروسته

إِنَّهُ به‌دنیایی هه‌ر ته‌وه يَبْدُؤُا ده‌ست ده‌کات به‌ أَخْلَقَ دروستکردنی دروستکراوه‌کان ثُمَّ پاشان يُعِيدُهُ دووباره‌ی ده‌کاته‌وه

لِيَجْزِيَ تا جه‌زابداته‌وه الَّذِينَ ته‌و (که‌س) انه‌ی ءَامِنُوا بروایان هینا وَعَمِلُوا و کردوویانه الصَّلٰحٰتِ کارو کرده‌وه چاکه‌کان

بِالْقِسْطِ به دادوهری وَالَّذِينَ و نهوانه ی کَفَرُوا کوفریانکرد و بې پروا بوون هُم بویان ههیه شَرَاب خواردنه وه و شه رابیک

مِنْ له حَمِيم ټاگراوټیک وَعَذَاب و عه زاب و نه شکه نجهیه ک ی اَلَيْم زور به ژان و نازار بِمَا به وهی کَانُوا پېشان

يَكْفُرُونَ کوفرتان ده کرد (٤) هُو هر نه وه اَلَّذِي نه وهی جَعَلَ دایناوه و دروستیکرد وه اَلشَّمْسِ رږژ

ضِيَاء بېټته رڼاکي و رښنايي وَالْقَمَر و مانگ (ی کردوټه) نَوْرًا نور و رڼاکیه ک وَقَدَّرَهُ و برداری کردوه

مَنَازِل (به) چهنه د جیگایه لِتَعْلَمُوا تا بزانه عَدَد ژماره ی اَلسَّيْنِ سالان وَالْحِسَاب و ژماردن مَا -

خَلَق به دی (-نه) هیناوه و دروستی (-نه) کردوه اَللّهُ خدا ذَلِك نهویان اِلَّا ټیلا بِالْحَقِّ به حق و راستی و په وایی

يُفَصِّل شیده کاته وه و رڼ ده کاته وه اَلْآيَات ټایه ته کان ، به لگه و نیشانه گه وره کان لِقَوْم بۆقه ومیک يَعْلَمُونَ بزانه (٥)

اِنَّ به د نئیایی فِي له اَخْتَلَف جیاوازی اَللّ شهو وَالنَّهَار و رږژگار وَمَا و نه وهی خَلَق -

اَللّهُ خدا (-به دیهیناوه و دروستیکردوه) فِي له اَلسَّمَوَات ټاسمانه کان وَالْاَرْض و زهوی

لَايَات ټایه ت و نیشانه ی زور گه وره و مه زن (ههیه) لِقَوْم بۆقه ومیک يَتَّقُونَ له خدا بترسن و پاریزکاری بکه ن (٦) اِنَّ به د نئیایی

الَّذِينَ نهوانه ی لَا يَرْجُونَ ناخوازن لِقَاءَنَا دیداری ټیمه وَرَضُوا و رازی بوینه بِالْحَيٰوةِ به ژیا نی اَلدُّنْيَا دنیا

وَاطْمَآنُوا و ټارام و د نیا بوینه بِهَا یی وَالَّذِينَ نهوان هُم نهوانه ن (که) عَنْ له

ءَايَاتِنَا ټایه ته کانمان (به لگه و نیشانه گه وره کان و موعجزات) غَفُلُونَ بیټاگ و غافل (بوون) (٧) اُولٰٓئِكَ نهوان

مَأْوَاهُمْ مال و جیگیان النَّار ټاگره بِمَا به وهی کَانُوا پېشان يَكْسِبُونَ به ده ستیان ده هیئا (٨) اِنَّ به د نئیایی

الَّذِينَ نهو (کهس) انه ی ءَامَنُوا بروایان هیناوه وَعَمِلُوا و کردوویانه الصَّالِحَات کارو کرده وه چاکه کان يَهْدِيهِمْ رېنمونیان ده کات

رَبُّهُمْ په روه ردگاریان بِاٰيٰتِنِهِمْ به بروایان تَجْرِي - مِنْ له تَحْتِهِمْ ژیریندا اَلْاَنْهَر روبره کان (-گوزهر ده کات) فِي له ناو

جَنَّت باخ و به هه شتانی اَلنَّعِيم ناز و نیعمه ته کان (٩) دَعَوْهُمْ بانگ و پارانه وه یان فِيهَا تیایدا

سُبْحَنَكَ پاكی و بښګردی بُو تُو **اَلله** ئه‌ی خودایه **وَحْمَتُهُمْ** و سه‌لایان **فِيهَا** تیایدا **سَلَمٌ** سه‌لام ه **وَعَاخِر** و دواپین

دَعْوَهُمْ بانګ و پارانه‌وه‌یان **أَنْ** ئه‌وه‌یه که **اَلْحَمْدُ** هه‌رچی سوپاس و ستایشه **لِلّٰه** بُو خودای **رَبِّ** په‌روه‌ردیگار و خاوه‌نی

اَلْعٰلَمِیْنَ جیهانیان (۱۰) **وَلَوْ** وئه‌ګه‌ر **یُعْجَلُ** - **اَلله** خودا **لِلنَّاسِ** بُو خه‌لک

اَلشَّرِّ خراپه و شه‌ر (-زوو بښتیت و دوانه‌خات) **اَسْتَعْجَلَهُمْ** (وه‌ک ئه‌وه‌ی) داوای زوو هاتنی ئه‌وان **بِاَخْیَرٍ** بُو خیر و چاکه

لَقَضٰی به‌دنیایي ده‌برایه‌وه **اِلَیْهِمْ** بویان **اُجِلُّهُمْ** ئه‌جه‌ل و کاتی مردنی ئه‌وان **فَنَذَرَ** جا لیده‌ګه‌رپین له **اَلَّذِیْنَ** ئه‌وانه‌ی

لَا یَرْجُوْنَ هیوایان نیه به **لِقَاءَنَا** دیداری ئیمه **فِی** له‌ناو **طُغْنِهِمْ** طوغیان و سه‌ره‌رؤییان **یَعْمَهُونَ** کویرانه به‌ناوبکه‌ون

(۱۱) **وَإِذَا** وئه‌ګه‌ر **مَسَّ** به‌رکه‌وت به **اَلْاِنْسِ** مرؤف **اَلضَّرِّ** زه‌ر و زیانیک **دَعَانَا** هاواری (دیځی) بۆمان

لِجَنِّهِمْ له سه‌ر ته‌نیش **أَوْ** یان **قَاعِدًا** به‌دانیشتن **أَوْ** یان **قَائِمًا** به‌پیوه **فَلَمَّا** جا کاتی **كَشَفْنَا** لامانبرد **عَنهُ** لئی

ضُرَّهُ زه‌ر و زیانه‌که‌ی **مَرَّ** تیده‌په‌رئ **كَأَنَّ** هه‌روه‌ک **لَمَّ** قه‌ت- **یَدْعُنَا** هاواری (-نه) کردبئ و (-نه) پارایته‌وه **إِلَى** بُو

ضُرِّ زیان و زه‌ره‌رئیک **مَسَّهُ** پیئ که‌وتبئ **كَذٰلِكَ** ئاوا **زَيْنَ** رازاندراوه‌ته‌وه **لِلْمُسْرِفِیْنَ** بُو زیده‌په‌وه‌کان **مَا كَانُوا** ئه‌وه‌ی پیشان

یَعْمَلُوْنَ ده‌یانکرد (۱۲) **وَلَقَدْ** و به‌دنیایي **أَهْلَكْنَا** له‌ناومانبرد **اَلْقُرُونِ** چه‌نده‌ها خه‌لکی سه‌رده‌مانیک ی **مِنْ** له

قَبْلُكُمْ پیش ئیوه **لَمَّا** کاتی **ظَلَمُوا** سته‌مکاریانکرد **وَجَاءَتْهُمْ** و بویان هیئان **رُسُلُهُمْ** په‌یامبه‌رانیان

بِالْبَیِّنٰتِ به‌لگه‌ی ږوون و ئاشکراو موعجیزات **وَمَا** و- **كَانُوا** وا (-نه) بوو **لِیُؤْمِنُوا** ږوابینن **كَذٰلِكَ** ئاوا **نَجْزِی** سزاده‌هین

اَلْقَوْمِ خه‌لک و قه‌ومه **اَلْمُجْرِمِیْنَ** سته‌مکاره‌کان (۱۳) **ثُمَّ** پاشان **جَعَلْنٰهُمْ** ئیوه‌مان کرده **خَلِیْفَ** جینشینانیک **فِی** له

اَلْاَرْضِ زه‌وی دا **مِنْ** له **بَعْدِهِمْ** له‌دوای ئه‌وان **لِنَنْظُرَ** تا سه‌یرکه‌ین **کَیْفَ** - **تَعْمَلُوْنَ** ئیوه (-چوَن) کارده‌که‌ن (۱۴)

وَإِذَا وئه‌ګه‌ر **ثَلٰی** ده‌خویندرتته‌وه **عَلٰیهِمْ** به‌سه‌ریان **ءَاٰیٰتًا** ئایاته‌کانمان **یَنْتَبِ** هه‌مووی ږوون و ئاشکرا ن **قَالَ** -

اَلَّذِیْنَ ئه‌وانه‌ی **لَا یَرْجُوْنَ** ناخوازن **لِقَاءَنَا** دیداری ئیمه (-ده‌لین) **اَنْتَ** ده‌ی به‌ینه **بِقُرْءَانٍ** قورئانیکي **غَیْرِ** تر غه‌یری

هَذَا نَهْوَهُ أَوْ يَنْ بَدَلَهُ بِيَكْوَهِ قُلْ بَلَى مَا يَكُونُ نَابِئِي بِؤْمِ أَنْ كَهْ أُبْدَلُهُ بِيَكْوَهِ مِنْ لَهُ تِلْقَائِي خُودِي

نَفْسِي خَوْمِ إِنَّ أَتْبَعَ مِنْ دَوَايِ شَيْئِ نَاكَهَوْمِ إِلَّا جَغْهَلَهْ مَا يُوحَى نَهْوَهُ سِرُوشِ دَهْكَرِي إِيَّايَ بِؤْمِ إِيَّايَ بَهْ دَنْنِيَايِ مِنْ

أَخَافُ نَهْ تَرْسَمِ إِنَّ نَهْ گَهَرِ عَصَيْتِ سَهَرْ بِيَجِي بَكَهْمِ لَهُ رِيَّيَ پَهْرُوه رَدِيگَارْمِ عَذَابِ (لَهْ) عَهْ زَابِ وَ نَهْ شَكَه نَجَهِي بِؤْمِ رِوْژِيكِي

عَظِيمِ زُورِ گَهْوَرَه وَ مَهْ زَنْ وَ مَهْ زَنْ (١٥) قُلْ بَلَى لَوْ نَهْ گَهَرِ شَاءَ - اللَّهُ خُودَا (-وَيْسْتَبَايَ) مَا تَلَوْتُهُ نَهْمَدَه خُويْنْدَهْوَه

عَلَيْكُمْ لَهْ سَهَرْ تَانِ وَلَا أَدْرِيكُمْ وَ نَهْ تَانْدَه زَانِي بِهْ يِي فَقَدْ بَهْ دَنْنِيَايِ لَبِثْتُ مِنْ مَامَهْوَه فَيَكْمُ لَهْ نَاوْئِيَوَه عُمْرًا تَهْمَه نِيَكِ

مِنْ لَهْ قَبْلَهْ پِيَشِ نَهْوَه أَفَلَا تَعْقِلُونَ ثَايَا تِيْنَاگَهَنْ وَ پِيْنَاگَهَنْ (١٦) فَمَنْ جَا كِي أَظْلَمِ سَتَهْمَكَرْتَرَه مِّنْ لَهْوَهُ

أَقْتَرَى هَهْ لَيْبَه سَتَوَه عَلَى لَهْ سَهَرِ اللَّهُ خُودَا كَذِبًا دَرْوِيَهْ كِ أَوْ يَنْ كَذَبِ بَهْ دَرْوِي دَانَاوِ بَرْوَايِ پِيْنَه هِيْنَا

بِأَيَّتِهْ بَهْ ثَايَه تَهْ كَانِي وَيَ إِنَّهُ بَهْ دَنْنِيَايِ نَهْوَه لَا يَفْلَحُ - الْمُجْرِمُونَ تَاوَانْبَارَهْ كَانِ (-دَهْ رِيَا زِيَانِ نَابِيْتِ وَ سَهَرْ كَهْوَتُووِ نَابِنْ) (١٧)

وَيَعْبُدُونَ وَ نَهْوَانِ دَهْ پَهَرْ سَتَنْ مِنْ لَهْ دُونِ غَهْيَرِي اللَّهُ خُودَا مَا لَا يَضُرُّهُمْ نَهْوَهُ زِيَانِ وَ زَهْرَه رِيَانِ پِيْنَاگَهِيَه نِيْ

وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَ سُوْدِيَانِ پِيْنَابَهْ خَشْيَ وَيَقُولُونَ وَ دَهْ لَيْنِ هَؤُلَاءِ نَهْوَانِيَهِي شَفَعُونَا تَكَاكَرَانْمَانِ عِنْدَ لَايِ اللَّهُ خُودَا قُلْ بَلَى

أَتَنْبِئُونَ ثَايَا ئِيَوَهْ خَهْ بَهَرْ دَهْدَهْنَه اللَّهُ خُودَا بِمَا بَهْوَهُ لَا يَعْلَمُ نَهْوِ نَايْزَانِي فِي لَهْ أَلْسَمُوتِ ثَا سْمَانَهْ كَانِ وَلَا فِي وَ نَهْ لَهْ

الْأَرْضِ زَهْوِي؟! سُبْحَنَهُ پَاكِي وَ بِيگَهْ رَدِي بُوْئَهْوِ وَ تَعْلَى وَ پِرُوزِ وَ گَهْوَرَه وَ بَلَنْدَتَرَه عَمَّا لَهْوَهُ

يُشْرِكُونَ نَهْوَانِ هَاوَهْلَ وَ هَاوَبَهْ شِي بُوْ دَا دَهْدَه نَيْنِ (١٨) وَمَا (شَيْئِ) نَهْ كَانِ بُوَوَه أَلْنَّاسِ خَهْلَكِ إِلَّا ثِيلَا أُمَّةٍ -

وَحِدَةً يَهْ كِ (-ئَوْمَهْتِ وَ كَوْمَهْلَ) فَاخْتَلَفُوا ئِيْتَرِ جِيَاوَا زَبُوْنَهْوَه وَلَوْلَا كَلِمَةٌ وَ نَهْ گَهَرِ وَ تَهْيَهْ كِ نَهْبَا

سَبَقَتْ پِيْشْتَرِ كَرَابُووِ (گُوتْرَابُووِ) مِنْ لَهْ رَبِّكَ پَهْرُوه رَدِيگَارْتَهْوَه لَقَضِي بَهْ دَنْنِيَايِ دَهْ بَرِيْزْرَا يَهْ وَ كُوْتَايِي دَهْ هِيْزْرَا يِيْنَهُمْ نِيَوَانِيَانِ

فِيمَا دَهْ رِبَارَهِي نَهْوَهُ فِيَهْ تِيَايْدَا يَخْتَلِفُونَ نَا تَهْ بَهْيِيَانِ دَهْ كَرْدِ (١٩) وَيَقُولُونَ وَ نَهْوَانِ دَهْ لَيْنِ لَوْلَا لَوْ -

أُنْزِلَ دَا (-نَهْ) بَهْ زِيْزْرَاوَه عَلَيْهِ لَهْ سَهَرِي آيَةً ثَايَه تِيَكِ (نِيْشَانَهْيَهْ كِي گَهْوَرَه ، مَوْعِزَهْيَهْ كِ) مِنْ لَهْ رَبِّهْ پَهْرُوه رَدِيگَارِي وَيَ

فَقُلْ ثَهوہ بلیٰ إِنَّمَا لَه رَاسْتیدا - الْغَيْب غهیب و پنهانی و نادیاره کان (-هه ر ته نه ا) اللَّهُ هی خودایه فَاسْتَظَرُوا جا چاوه ری بکه ن

إِنِّي به دنیایی من مَعَكُمْ له گهل ئیوه مِّنْ له الْمُنتَظِرِينَ چاوه روانکاران م (۲۰) وَإِذَا وَته گهر أَذَقْنَا چه شتمان به

النَّاس خه لک رَحْمَةً به زهی و میهره بانیه ک مِّنْ له بَعْد دوی ضَرَاءَ زیان و زهره ریک مَسْتَهْم به ریانکه وتبی إِذَا تهوکات

لَهُمْ بؤیان (ده بی) مَكْرَ گالته و فیلک فِیْ له ءَايَاتٍ ثایاته کانمان قُلْ بلیٰ اللَّهُ خودا أَسْرِعْ خیراتره مَكْرًا فیلِی

إِنَّ به دنیایی رُسُلَنَا نیردراوه کانمان یَكْتُبُونَ دهنووسن مَا تَمْكُرُونَ ثهوی ئیوه پلانی فیلاوی بؤ داده نین (۲۱)

هُوَ هه ر ثهوه الَّذِي ثهوی یُسِرُّكُمْ ته تاتبروئی و به ریتانده خات فِیْ له ناو الْبَرَّ زهوی وشکانی وَالْبَحْرَ ده ریا و ئوقیانوسه کان

حَتَّى تا کو، هه تا إِذَا کاتی کُنْتُمْ ئیوه - فِیْ له ناو الْفُلْکَ که شتی (-بوون) وَجَرَيْنَ و رواندمان بِهِمْ ثهوان رِیْح به باییکی

طَبِیَّةٌ چاک و باش وَفَرَحُوا و دلیان خوش بوو بِهَا یئی جَاءَتْهَا بؤیان هات رِیْح ره شه بایک

عَاصِفٌ ره گهه لکیش و درهخت شکین وَجَاءَهُمْ و بؤیان هات الْمَوْجَ شه پؤل گهل مِّنْ له کُلَّ هه موو مَكَان لایه ک

وَضَنُوا و هه رگومانی ثهوه یان کرد که أَنَّهُمْ به دنیایی ثهوان أُحِيطَ ده وردراوه بِهِمْ پییان (له ناو چوو چوینه) دَعَا پاران هه له

اللَّهُ خودا مُخْلِصِينَ به پاک و ته نیایی لَهُ بؤنهوی الدِّین دین و ملکه چی کردنیان: لَئِنْ به دنیایی ته گهر

أَنْجَيْنَاْ ده ربا زمان بکه یت مِّنْ له هَذِهِ ثهوه لَنَكُونَنَّ به دنیایی ئیمه - مِّنْ له الشَّکِرِین سوپاسگوزاره کان (-ده بین) (۲۲)

فَلَمَّا جاکاتی أَنجَاهُمْ ثهو ثهوانی رزگار کرد إِذَا ثائه وه ته هُمْ ثهوان یَبْغُونَ ده سترئیژی ده که ن فِیْ له ناو الْأَرْضَ زهوی

بَغِيرَ به بی الْحَقِّ (هیچ) هه ق و ره واییه ک یَا أَيُّهَا هؤ نهی النَّاس خه لکینه إِنَّمَا له راسْتیدا -

بَغِیْرُکُمْ سنووربه زئی و ده سترئیژی کردنتان (-هه ر) عَلَیْ بؤ سه ر أَنْفُسِکُمْ خودی خؤ تانه مَتَّعْ رابوئینی الْحَیْوةَ ژیان

الدُّنْیَا دونیا یه ثُمَّ پاشان إِلَيْنَا هه ر بؤلای ئیمه یه مَرْجِعُکُمْ گه رانه وه تان فَنَنْبِئُکُمْ ئیتر هه والی راسیتیان پیده ده ین بِمَا به وهی

کُنْتُمْ تَعْمَلُونَ پیشان ده تان کرد (۲۳) إِنَّمَا له راسْتیدا - مَثَلْ نمونه الْحَیْوةَ ژیان ی الدُّنْیَا دونیا (-هه ر) کَأَنَّ وه ک ئاویکه

أَنْزَلْنَاهُ دَمَانِبَهُ زَانِدٍ (بِ) مِنْ لَهُ السَّمَاءُ نَاسِمَانِ فَأَخْتَلَطَ جَا تِيكَهَلْ بُوو بِهِ يَبِي نَبَات رَوُوهِ كِي الْأَرْضُ زَهُوِي

مِمَّا لَهُوِي يَأْكُلُ - النَّاسُ خَهْلَكِ وَالْأَنْعَامُ وَ مَهْرٍ وَ مَالَاتٍ وَ نَازَهْلَانِ (-دەبخۆن) حَتَّى تَاكُو، هَهَتَا إِذَا كَاتِي أَخَذَتْ -

الْأَرْضُ زَهُوِي زُخْرُفَهَا رَازَنْدِرَاوَهِي خَوِي (-هه‌لخست) وَارَينَتْ وَ خَوِي جَوَانَكِرْدَ وَظَنٍّ وَ -

أَهْلُهَا خَهْلَكَهْ كَهِي (-هه‌رگومانی ئەوه‌يانکرد) أَنَّهُمْ بَه‌دَنْيَايِي ئەوَانِ قُدْرُونِ تَوَانَايِي تَه‌وَاوِيَانِ هَهِيهَ عَلَيْهِا لَه‌سَه‌رِي

أَتَمَّهَا بَوِيَانِ هَاتِ أَمْرُنَا فَهَرْمَانِي ئَيْمَهَ لَيْلًا بَه‌شَه‌وِ أَوْ يَانِ نَهَارًا بَه‌رَوُژَ جَعَلْنَاهَا جَا ئەوَمَا نَكِرْدَهَ حَصِيدًا دِرَوِيئَه‌ كِرَاوِيَكِ

كَانَ هَه‌رَوَهْ كِ ئەوَهِي لَمْ نَهَ تَغْنِ بُوو بَيْتِ بِالْأَمْسِ رَوُژِي پِيَشْتَرِ كَذَلِكَ ئَاوَا نَفْصِلِ رَوْنِ وَ شِي دَه‌كَه‌يْنَه‌وَه

الْآيَاتِ ئَايَه‌تَه‌ كَانَمَانِ لِقَوْمٍ بُو قَه‌وَمِيَكِ يَتَفَكَّرُونَ بِيَرِكَه‌نَه‌وَه (٢٤) وَاللَّهُ وَ خُودَا يَدْعُوَا بَانَكِدَه‌كَاتِ إِلَى بُو، بَوْلَايِ

دَارِ مَالِي السَّلَامِ ئَاشَتِي وَ ئَاسَايشِ وَ هَيْمَنِي (بَه‌هه‌شت) وَيَهْدِي وَ پِيْنَمُوونِي دَه‌كَاتِ مِّنْ ئەوَهِي يَشَاءُ ئەو بِيَه‌وِيئَتِ

إِلَى بُو، بَوْلَايِ صِرْطٍ شَا رِيْگَايِيَكِي مُسْتَقِيمٍ رَاسْتِ وَ رَه‌وَانِ (٢٥) لِلَّذِينَ بُو ئەوَانَه‌يِ أَحْسَنُوا چَاكِييَانِ كِرْدَوَهَ (دَه‌بِيئَتِ)

الْحَسَنَى ئەوَه‌يِ چَاكِرِيْنَهَ (بَه‌هه‌شت) وَزِيَادَةً وَ زَيْتَرِيشِ وَلَا يَرْهَقَ وَ دَانَاپُوشِي وَجُوْهَهُمْ دَه‌مُوو چَاوَه‌كَانِيَانِ

قَرَّ (هِيچ) تَارْمَايِي وَ رَه‌شَاتِييَكِ وَلَا ذِلَّةً وَ (نَه‌ هِيچ) رِيسَوَايِيَكِ أُولَئِكَ ئەوَانِ أَصْحَابُ خَاوَه‌نَه‌كَانِيِ الْجَنَّةِ بَه‌هه‌شتِ ن

هُمْ ئەوَانِ فِيهَا لِي، تِيَايِدَا خَلِدُونَ مَآوَه‌نِ هَه‌تَا هَه‌تَايِي (٢٦) وَالَّذِينَ وَ ئەوَانَه‌يِ كَسَبُوا بَه‌دَه‌سْتِيَانِ هِيئَاوَه‌ وَ

الْسَّيِّئَاتِ خِرَآپَه‌كَانِ (يَان -كِرْدَوَه) جَزَاءَ سَزَايِ سَيِّئَةٍ هَه‌خِرَآپَه‌يَه‌كَ بِمِثْلِهَا بَه‌يَه‌كِي وَهَكِ خَوِيَه‌تِي

وَتَرَهَقَهُمْ وَ تَه‌وَاوِ هِيَلَاكِيَانِ دَه‌كَاتِ وَ دَايَانِ دَه‌پُوشِي ذِلَّةً زَه‌لِيلِي وَ رِيسَوَايِيَه‌كَ مَا نِيَهَ لَهُمْ بَوِيَانِ مِّنْ لَهُ (رَاسْت) اللَّهُ خُودَا

مِّنْ (هِيچ) عَاصِمٍ پَارِيْزَه‌رِيَكِ كَأَنَّمَا هَه‌رَوَهْ كِ ئەوَه‌يِ أَغْشِيَتْ دَايِپُوشِي وَجُوْهَهُمْ رَوُوَه‌كَانِيَانِ قِطْعًا پَارچَه‌پَارچَه‌

مِّنْ لَهُ أَلِيلٍ شَه‌وِ مُظْلِمًا تَارِيَكِيَهِيْنِ أُولَئِكَ ئەوَانِ أَصْحَابُ هَاوَه‌لِ وَخَه‌لَكِيِ النَّارِ نَاگِرِنِ هُمْ ئەوَانِ فِيهَا تِيَايِدَا

خَلِدُونَ مَآوَه‌نِ هَه‌تَا هَه‌تَايِي (٢٧) وَيَوْمَ وَ ئەوِ رَوُژَه‌يِ نَحْشُرُهُمْ كَوِيَانِ دَه‌كَه‌يْنَه‌وَهَ جَمِيعًا هَه‌مُوويَانِ ثُمَّ پَاشَانِ

نَقُولُ دَهْلِيَّيْنِ لِلَّذِينَ بِهِ تَهْوَانَهُی أَشْرَكُوا هَاوَبَهَشِيَان دَانَا (بُوْ خُودَا): مَكَانَكُمْ جِيْ خُوْتَان (نَهْ گُوْرِن) اَنْتُمْ نِيُوْه

وَشُرَكَائُكُمْ وَ هَاوَبَهَش شَهْرِيكَه كَانْتَان فَرَزَلْنَا نِيْتَر جِيَامَان كَرْدَه وَه يَنْهَم نِيَوَانِيَان وَقَالَ وَ -

شُرَكَائُهُمْ هَاوَبَهَش شَهْرِيكَه كَانِيَان (-گوتيان) مَا - كُنْتُمْ هَهْرگِيْز نِيُوْه پِيْشَان اِيَّانَا نِيْمَه تَان تَعْبُدُوْنَ (-نَه) دَه پَهْرَسْت (۲۸)

فَكَفَى نِيْتَر بَه سَسَه بِاللّٰهِ كَه خُودَا شَهِيْدَا شَاهِيْت بِيْ يَنْنَا نِيُوَان نِيْمَه وَيَنْكُمْ وَ نِيُوَان نِيُوْه اِنْ كَهْوَا كُتَا نِيْمَه -

عَنْ لَه عِبَادَتِكُمْ پَهْرَسْتَشِي نِيُوْه (-پيشان) لَغْفَلِيْن بَهْرَاسْتِي بِيْ نَاگَبُوِيْن (۲۹) هُنَالِكَ ثَا لَهْوِي

تَبَلُّوْا تَاقِي دَه كَرِيْتَه وَه (وَ بُوْی دَهْرَدَه كَهْوِي) كُلُّ هَهْمُوْو نَفْسِيْ كَه سِيْكَ مَا تَهْوِي اَسْلَفَتْ پِيْشْتَر كَرْدُوْوِيَه تِي

وَرُدُّوْا وَ گِيْرْدِرَانَه وَه اِلَى بُوْلَايِ اَللّٰهُ خُودَايِ مَوْلَهُمْ پَهْرَهْرَدگَارِي اَلْحَقَّ حَهْق يَان وَضَلَّ وَ - عَنْهُمْ لِيَّيَان (-وَن بُوو)

مَا تَهْوِي كَانُوْا تَهْوَان پِيْشَان يَقْتُرُوْنَ هَه لِيْأَنْدَه بَه سَت بَه وَرُو (۳۰) قُلْ بَلِيْ مَنْ كِيْيَه تَهْوِي

يَرْزُقُكُمْ رِزْقًا وَ رُوْزِيْتَان دَه دَاتِيْ مَنْ لَه السَّمَاءِ ثَاسْمَان وَالْاَرْضِ وَ زَهْوِي اَمِّن يَان كِيْيَه؟ يَمْلِكُ بَه دَه سَت تَهْوَه

السَّمْعِ بِيْسْتَن وَ گُوْئِيَه كَان وَالْاَبْصَرُ وَ بِيْنَايِيَه كَان وَمَنْ وَ كِيْيَه يُخْرِجُ دَهْرْدِيْئِيْ اَلْحَيِّ زِيْنْدُوْو مِنْ لَه اَلْمِيْتِ مَرْدُوْو

وَيُخْرِجُ وَ دَهْرْدِيْئِيْ اَلْمِيْتِ مَرْدُوْو مِنْ لَه اَلْحَيِّ زِيْنْدُوْو وَمَنْ وَ كِيْيَه يُدَبِّرُ وَ هَه لَدَه سُوْرِيْئِيْ وَ جِيْبَه جِيْ دَه كَات

اَلْاَمْرِ فَهَرْمَايِشْت وَ كَارَه كَان فَسَيَقُولُوْنَ نِيْتَر بَه دَلْنِيَايِيْ دَه لِيْن اَللّٰهُ خُودَا فَقُلْ جَا بَلِيْ

اَفَلَا تَتَّقُوْنَ تَهْرِيْ لَه خُودَا نَاتَرَسَن وَ پَارِيْزَكَارِيْ نَاكَهَن (۳۱) فَذَلِكُمْ ثَا تَهْوَهِيَه اَللّٰهُ خُودَا رَبُّكُمْ پَهْرَهْرَدگَارِي

اَلْحَقَّ هَهْق وَ رَاسْتِيْتَان فَمَاذَا نِيْتَر جِيْ هَهِيَه بَعْدَ لَه دُوَايِ اَلْحَقَّ حَهْق اِلَّا جَهْ لَه اَلْضَلُّ گُوْمِرَايِ وَ سَهْرَلِيْشِيْوَايِ

فَاَنِّيْ جَا چُوْن تُصْرَفُوْنَ لَادَه بَرِيْن (لَه حَهْق) (۳۲) كَذَلِكْ ثَاوَا حَقَّتْ چَه سِپَا وَ سَه پَا كَلِمَتِ وَ تَهِي

رَبِّكَ پَهْرَهْرَدِيْگَارْت عَلٰی لَه سَهَر اَلَّذِيْنَ تَهْوَانَهِيْ فَسَقُوْا فَاسَقُوْ وَ لَاتَهْرِيْ بُووَن اَنَّهُمْ بَه دَلْنِيَايِيْ تَهْوَان لَا يُؤْمِنُوْنَ بَرُوَا نَاهِيْتَن

(۳۳) قُلْ بَلِيْ هَلْ ثَايَا مِنْ لَه شُرَكَائِكُمْ شَهْرِيْكَ وَ هَاوَبَه شَه كَانْتَان مَنْ كَه سَانِيْكَ (هَهِيَه؟) يَدُوْا دَه سَت بَكَات بَه

أَخْلَقَ دروستکردنی دروستکراوه کان ثُمَّ پاشان يُعِيدُهُ دووباره (دروستی) بکاتهوه قُل بَلَى اللَّهُ خودا يَدُّوْا دهست دهکات به

أَخْلَقَ دروستکردنی دروستکراوه کان ثُمَّ پاشان يُعِيدُهُ دووباره (دروستی) دهکاتهوه فَأَنْتَ جا چوَن

تَوْفُكُونَ لادهدرین و وئیدهکرین (۳۴) قُل بَلَى هَلْ ثَايَا مِنْ لَهُ شُرَكَائِكُمْ شهریک و هاوبهشهکانتان

مَنْ کهسانیک (ههیه؟) يَهْدِي رَينموونی بکات إِلَى بُو، بُولای اَلْحَقَّ حَق قُل بَلَى اللَّهُ خودا يَهْدِي رَينموونی دهکات

لِاَلْحَقِّ به حَق و راستی أَفَن ثَايَا ئهوهی يَهْدِي رَينموونی دهکات إِلَى بُولای اَلْحَقَّ حَق أَحق ههقتره أَنْ که

يَتَّبِع دواي بکهوتری اَمَّن يان ئهوهی؟ لَا - يَهْدِي راستهري نابی اِلَّا مهگهر ئهوهی أَنْ که يَهْدِي خوی رَينموونی بکری

فَمَا جا ثَايَا لَكُمْ ئَيوه چیتانه؟ كَيْف چوَن تَحْكُمُونَ بریار دهدهن (۳۵) وَمَا و - يَتَّبِع --

أَكْثَرُهُمْ زۆربهیان (-نا -- کهونه دواي) اِلَّا شَتَّى جگهله ظَنَّا گومان اِنَّ بهدُنْیَايِ اَلظَّنَّ گومان

لَا يُغْنِي دهولهمهند ناکات و نابهخشى مِنْ لَهُ اَلْحَقَّ حَق شَيْئًا (هیچ) اِنَّ بهدُنْیَايِ اللَّهُ خودا عَلِيمٌ تهواو زانا یه

بِمَا بهوهی يَفْعَلُونَ ئهوان دهیکهَن (۳۶) وَمَا وَنَه كَانَ بووه هَذَا ئهوَ اَلْقُرْآن قورئانه أَنْ که يَفْتَرِي ههئبهستری

مِنْ لَهُ لایهن دُون غهیری اللَّهُ خودا وَلَكِنْ بهلام تَصْدِيق بهراستدانهری الَّذِي ئهوهی بَيْنَ له بهر

يَدِيَه دهستهکانیهتی (پیشی وی) وَتَفْصِيل و رَؤنکردنهوه و شیکردنهوهی اَلْكِتَاب کیتابه لَارِيب بچوکتین گومان نیه

فِيهِ تیایدا مِنْ لَهُ رَبَّ پهروهردگاری اَلْعَالَمِينَ جیهانیان هوهیه (۳۷) اَمْ يان يَقُولُونَ ئهوان دهئین

أَقْرَبَهُ بهدرؤ ههئیهستهوه قُل بَلَى فَأَتُوا دهبتین بِسُورَةٍ سوورهتیکی مِثْلِهِ وهک وی وَاَدْعُوا و بانگ بکه مِنْ ئهوهی

أَسْتَطَعْتُمْ پیتانکرا مِنْ لَهُ دُون غهیری اللَّهُ خودا اِنَّ ئهگهر كُنْتُمْ ئَيوه - صٰدِقِينَ راسنگؤ (-بوو) بن (۳۸)

بَلْ بهلکو كَذَّبُوا بهدرؤیاندانا و باوهریان نهکرد بِمَا بهوهی لَمْ يُحِيطُوا چواردهوریان نهداوه (باش تینهگهیشتونه)

يَعْلَمُهُ له زانین و زانستی ئهوَ وَلَمَّا له کاتی هیشتا - يٰأَتِيهِمْ بۆیان (-نه) هاتوه تَأْوِيلُهُ لیکدانهوهی كَذٰلِكَ ئاوا

كَذَّبَ به درۆی داناو برۆای پینه هینا الَّذِينَ ئهوانه ی مِّنْ له قَبْلِهِمْ پېش ئهوان (بوون) فَأَنْظِرْ جا سهیرکه كَيْفَ چۆن

كَانَ بوو عَقِبَهُ سه رته نجام ی الظَّالِمِينَ سته مکاره کان (۳۹) وَمِنْهُمْ و لهوان ههیه مِّنْ که سانیک یَوْمَنَ برۆا دین

بِهِ یی وَمِنْهُمْ ولهوان ههیه مِّنْ که سانیک لَا - یَوْمَنَ برۆا (-نا) هین یی بِهِ یی وَرَبُّكَ و پهروه ردیگارت

أَعْلَمَ زانتر و ئاگادارتره بِالْفَاسِدِينَ به تیکدهر و خراپکه ران (۴۰) وَإِنْ و ئه گهر كَذَّبُوكَ برۆایان نه کرد و تۆیان به درۆدانا

فَقُلْ ئهوه بل یی بۆ منه عَمَلِي کاری خۆم وَلَكُمْ و بۆ خۆتانہ عَمَلُكُمْ کاره کانتان أَنْتُمْ ئیوه بَرِئُونَ پاک و بیبه شن

مِمَّا لهوه ی أَعْمَلْ دهیکه م وَأَنَا و مِّنْ بَرِيٍّ پاكه کار و بیبه شم مِمَّا لهوه ی تَعْمَلُونَ ئیوه دهیکه ن (۴۱)

و وَمِنْهُمْ و لهوان ههیه مِّنْ که سانیک یَسْتَمِعُونَ گوئده گرن إِلَيْكَ بۆ تو أَفَأَنْتَ ئایا تو تَسْمِعُ دهتوانی وابکه ی -

أَلَمْ كهره کان (-ببیسن) وَلَوْ وئه گهر كَانُوا ئهوان پېشتر لَا يَعْقِلُونَ تینه گهن و هۆش نه که ن (۴۲) وَمِنْهُمْ و لهوان ههیه

مِّنْ که سانیک يَنْظُرْ دهروانیت إِلَيْكَ بۆ تو أَفَأَنْتَ ئایا تو تَهْدِي ری نیشان دهده ی به الْعَمَى کویره کان وَلَوْ ئه گهر

كَانُوا ئهوان پېشان لَا يَصِيرُونَ نه بین (-بووبن) (۴۳) إِنَّ به دننیا یی اللَّهُ خودا لَا يَظْلِمُ سته م ناکات له النَّاسِ خه لک

شَيْءًا (هیچ) وَلَكِنَّ به لام النَّاسِ خه لک أَنْفُسَهُمْ هه رله خۆیان يَظْلِمُونَ زو لم وستهم ده که ن (۴۴) وَيَوْمَ و ئه و رۆژه ی

يَحْشُرُهُمْ کۆیانده کاته وه (له مهیدانی مه حشره) كَانْ ههروهک لَمْ نه يَلْبَثُوا (نه) مابنه وه إِلَّا جگه له سَاعَةٍ ساتیک مِّنْ له

النَّارِ رۆژیک يَتَعَارَفُونَ یه کترناسین بکه ن يَنْهَمُ نیوان خۆیان قَدْ به دننیا یی خَسِرَ خه ساره تمه ند بوون الَّذِينَ ئهوانه ی

كَذَّبُوا به درۆیان دانا و باوه ریان نه کرد يَلْقَاءَ به دیداری اللَّهُ خودا وَمَا و - كَانُوا ئهوان پېشان--

مُهْتَدِينَ له سه ر ریگی راست (-نه--بوون) (۴۵) وَإِمَّا و ئه گهر نُرِيكَ پیت نیشان بده ی بَعْضُ هه ندیک له الَّذِي ئهوه ی

نَعِدُهُمْ به ئینیان پیده دین أَوْ یان تَوَفِّيكَ بتمرینین و تهواوت بکه ین فَاِلَيْنَا ئهوه هه ر بۆلای ئیمه یه مَرْجِعُهُمْ گه رانه وه یان

ثُمَّ پاشان اللَّهُ خودا شَهِيد شایه ته عَلَى له سه ر مَا يَفْعَلُونَ ئهوه ی ئهوان دهیکه ن (۴۶) وَلِكُلِّ لۆ هه ر -

أُمَّةٌ ئوممەت و گەلیک رَسُولٌ پیغمبەر ی ((-ههیه)) فَإِذَا جَاءَ هَات (بۆیان) رَسُولُهُمْ پیغمبەرەکهیان

قُضِيَ مهحکەمهکرا و کوتای هینرا یَنَّهُمْ نیوانیان بِالْقِسْطِ بهدادوهری وَهُمْ و ئەوان لَا يُظْلَمُونَ ستهمیان لیناکری (٤٧)

وَيَقُولُونَ و ئەوان دەلین مَتَى کهیه؟ هَذَا ئەو الْوَعْدِ واده و بهلینه إِنْ ئەگەر كُنْتُمْ ئێوه - صَادِقِينَ راستگو (-بووبن)

(٤٨) قُلْ بَلَى لَا - أَمْلِكُ بهدهست من (-نیه) لِنَفْسِي بۆ خۆم ضَرًّا (هیچ) زیانیک وَلَا نَفْعًا و نه ((هیچ)) سودیک یش

إِلَّا ئیلا مَا شَاءَ ئەوهی - اللَّهُ خودا (-ویستی) لِكُلِّ لۆ هەر - أُمَّةٍ گەل و ئومەتیک أَجَلٍ کات و ماوهیهک ((-ههیه))

إِذَا جَا کاتی جَاءَ هَات أَجَلُهُمْ ئەجەل و کاتی مردنی ئەوان فَلَا يَسْتَخْرُونَ ئەوه دواناخڕین سَاعَةٍ ساتیک

وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ و پیشیش ناخرین (٤٩) قُلْ بَلَى أَرَأَيْتُمْ بینوتانه و تیرامون إِنْ ئەگەر أَتُكْم بۆتان هات

عَذَابُهُ عەزاب و ئەشکەنجەهی وی یَتَأْتِ کاتی نوستی شهو أَوْ یان نَهَارًا به رۆژ مَادَا - يَسْتَعْجِلُ پەله‌ده‌که‌ن مِنْهُ له (-چی)

الْمُجْرِمُونَ تاوانبارەکان؟ (٥٠) أَنتُمْ ئایا پاشان إِذَا کاتی مَا وَقَعَ که روویدا (عەزاب هات) ءَامَنْتُمْ ئێوه بروتان هینا

بِهِ یی ئا ئیستا! وَقَدْ و ئەوه‌بوو كُنْتُمْ ئێوه پیشان بِهِ - تَسْتَعْجِلُونَ پەله‌تان ده‌کرد (-لی) (٥١) تُمْ پاشان

قِيلَ گوترا لِلَّذِينَ به ئەوانەیی ظَلَمُوا سته‌مکاریانکرد ذُوقُوا ده‌بچێژن عَذَابٍ عەزاب و ئەشکەنجەیی

أَخْلَدَ هه‌تاهه‌تایی و نه‌براه هَلْ ئایا تُجْزَوْنَ سزاده‌درتین إِلَّا (به‌شئ) جگه بَمَا به‌وهی كُنْتُمْ ئێوه پیشان

تَكْسِبُونَ به‌ده‌ستان ده‌هینا (له‌ تاوان) (٥٢) وَاسْتَنْبُوكَ و داوای هه‌والی راست و دروستت لی ده‌که‌ن أَحَقَّ ئایا هه‌قه

هُوَ ئەو قُلْ بَلَى إِي ئه‌ری وَرَيَّ و الله (سویند به‌ په‌روه‌دیگرم) إِنَّهُ به‌دنیاپی ئەوه لَحَقَّ گومانی تیدانیه‌ حه‌قه وَمَا و -

أَنْتُمْ ئێوه بِمَعْجِرَاتِهِنَّ له‌ده‌ستده‌رچوو و قوتاربوو (-نینه) (٥٣) وَلَوْ وئه‌گەر أَنَّ که لِكُلِّ لۆ هەر

نَفْسٍ نه‌فس و که‌سیکی ظَلَمْتَ زولم و سته‌می کردی (هه‌بوا) مَا فِي ئەوهی له الْأَرْضِ زه‌وی (هه‌یه)

لَا فِتْنَتَ ئەوه بی‌گومان قوربانی ده‌کرد بِهِ یی وَأَسْرُوا و شاردیانه‌وه النَّدَامَةَ په‌شیمانی لَمَّا کاتی رَأَوْا بینیان

الْعَذَابُ عَذَابٌ وَعَذَابٌ وَفُضِيَ وَبَرَّاهُ وَمَهْ حَكَمَهُ كَرَامَتُهُمْ نِيَّانِيَانِ بِالْقِسْطِ بَعْدَ دَوْرِهِ وَهُمْ وَتَهْوَانِ

لَا يُظْلَمُونَ سَتَمِيَانِ لِيَنَّاكَرَى (٥٤) أَلَا دَهْزَانِ إِنَّ بَدَلْنِيَايَ لِلَّهِ بَوْ خُودَايَه مَافِي لَهَاوِ السَّمَوَاتِ نَاسْمَانِهْ كَانِ

وَالْأَرْضِ وَزَهْوِي أَلَا دَهْزَانِ إِنَّ بَدَلْنِيَايَ وَعَدَ بَدَلْنِيَايَ اللَّهُ خُودَا حَقِّ هَهُقْ وَرَاسْتَه وَلَكِنَّ بَهْلَامِ

أَكْثَرَهُمْ زُورِبَهْيَانِ لَا يَعْلَمُونَ نَازَانِ (٥٥) هُوَ (هَهَر) تَهْوَه يُحْيِي تَهْزِينَتَهْوَه وَزِينَدُوو دَهْكَاتَهْوَه وَمَيِّتِ وَدَهْمَرِيَّتِي

وَالْيَه وَهَهَر بُولَايِ تَهْو تَرْجَعُونَ دَهْغِيرْدَرِينَهْوَه (٥٦) يَا أَيُّهَا هُوَ تَهْيِ النَّاسِ خَهْ لَكِينَه قَدْ بَدَلْنِيَايَ

جَاءَتْكُمْ بُوْتَانِ هَاتِ مَوْعِظَةً نَامُوزْكَارِيَنِيَكِ مِنْ لَه رَّبِّكُمْ پَهْرَهَرْدِيْكَارْتَانِ وَشِفَاءٌ وَشِفَا وَچَاكِوونَه لَه دَهْرْدِي لِمَا تَهْوَه

فِي لَهَاوِ الصُّدُورِ سِينِغْ وَدَلَهْ كَانِ هَ وَهْدِي وَهِيْدَايَهْتِ وَرِيْنَمُوونِي وَرَحْمَةً وَبَهْزَهْيِي وَمِيْهَرَهْبَانِيَه لِلْمُؤْمِنِيْنَ بُوْ بَرُوَادَارَانِ

(٥٧) قُلْ بَلَى بِفَضْلِ بَهْ فَهَزَلْ وَزَيْدَه چَاكَهْيِ اللَّهُ خُودَا وَبِرَحْمَتِيَه وَبَهْ رَهْ حَمَهْتِ وَبَهْزَهْيِي تَهْو فَيَذَلِكِ تَهْوَه بَا بَهْو

فَلْيَفْرَحُوا دَلْخُوشِ بِنِ هُوَ تَهْو خَيْرٌ چَاكْتَرَه مِمَّا لَهْوَهْيِ يَجْمَعُونَ تَهْوَانِ كُوزِي دَهْكَهْنَهْوَه (٥٨) قُلْ بَلَى

أَرَأَيْتُمْ ثَايَا بِيْنِيُوْتَانَه مَّا تَهْوَهْيِ أَنْزَلَ - اللَّهُ خُودَا (-دَايِبَهْ زَانْدُووَه) لَكُمْ بُوْتَانِ مِنْ لَه رِزْقٍ رِزْقُ وَرُوزِيَهْ كِ جَعَلْتُمْ جَا-

مِنْهُ هَهْنَدِيَكِ لَهْوِيْتَانِ (-كِرْدُوَهْ بَه) حَرَامًا حَهْرَامِ وَنَاپَهْوَا وَحَلَالًا وَهَهْنَدِيَكِيْشِ بَه) حَهْلَالِ وَپَهْسَهْنَدِ قُلْ بَلَى

وَاللَّهُ ثَايَا خُودَايِ گَهْوَرَه أَذِنَ مَوْلَهْتِي دَاوَه لَكُمْ پِيْتَانِ أَمْ يَانِ عَلَيَّ بَهْدَهْمِ اللَّهُ خُودَا تَقْتَرُونَ دَرُوْ هَهْلَدَهْبَهْسِنِ (٥٩)

وَمَا وَچِيْهَ ظَنَّ گُومَانِي الدِّينِ تَهْوَانَهْيِ يَفْتَرُونَ هَهْلَدَهْبَهْسْتِنِ عَلَيَّ لَهْ سَهَرِ اللَّهُ خُودَا الْكَذِبِ دَرُوْيَانِ يَوْمِ لَهْ پُوْزِي

الْقِيَمَةِ قِيَامَهْتِ وَزِينْدُووَبُوونَهْوَه إِنَّ بَدَلْنِيَايَ اللَّهُ خُودَا لَدُوْ هَهْرَخَاوَهْنِ فَضْلِيْ زَيْدَهْ چَاكَهْيِي عَلَيَّ لَهْ سَهَرِ النَّاسِ خَهْلَكِ

وَلَكِنَّ بَهْلَامِ أَكْثَرَهُمْ زُورِبَهْيَانِ لَا يَشْكُرُونَ سُوپَاسْگُوزَاْرِي نَاكَهْنِ (٦٠) وَمَا وَ (هِيْچ) نَا- تَكُونِ -بِيْتِ فِي لَهْ

شَأْنِ كَارُوْبَارِيَكِ وَمَا وَنَا- تَلُوْا -خُوْنِيْتَهْوَه مِنْهُ لِيْ مِنْ لَهْ قُرْآنِ قُورْثَانِ وَلَا تَعْمَلُونَ وَ (هِيْچ) نَاكَهْنِ مِنْ لَهْ

عَمَلِيْ كَارِيَكِيْ إِلَّا ثِيْلَا كُتَا تِيْمَهْ تَهْوَكَاتِ عَلَيْكُمْ لَهْ سَهَرْتَانِ شُهوْدَا شَايَهْتِيْنِ إِذْ كَاتِيْ كَهْ

تُفِيضُون قسه‌ی ده‌که‌ن و ده‌ست به‌کردنی ده‌که‌ن فِيه تیايدا وَمَا ونا- يَعْزُب -شاردریته‌وه عَنْ له رَبِّكَ په‌روه‌ردیگارت

مِنْ (هیچ) له مِثْقَال سه‌نگی ذَرَّةٍ گهردیك فِي له‌ناو الْأَرْض زهوی وَلَا فِي و نه‌له أَلْسَمَاء ناسمان

وَلَا أَصْغَرَ و نه بچووکریش مِنْ له ذَلِكَ نه‌ویان وَلَا أَكْبَرَ و نه گه‌وره‌تر إِلَّا ئیلاا فِي له‌ناو- کِتَاب و نوسراوئیکي

مُبِين ديار و ئاشکرا (-دایه) (٦١) أَلَا ده‌بزانن إِنَّ به‌دنیایي أُولِيَاء دۆستانی اللَّهُ خدا لَا خَوْف ترسی نه‌یه

عَلَيْهِمْ له‌سه‌ریان وَلَا هُمْ و نه ئه‌وانیش يَحْزَنُونَ خه‌م ده‌خوون و دل توند ده‌بن (٦٢) الَّذِينَ ئه‌و (که‌س) انه‌ی

ءَامَنُوا بڕوایان هئینا وَكَانُوا و پیشان يَتَّقُونَ له‌خودا ده‌ترسان و پارێزکاریان ده‌کرد (٦٣) هُمْ لویان هه‌یه أَلْبَشَرِي مزگنی

فِي له الْحَيَوةَ ژيانی الدُّنْيَا دونیا وَفِي و له الْآخِرَةِ پۆزی دواي لَا تَبْدِيل گۆرانکاری نه‌یه لِكَلِمَت بۆ وته‌کانی اللَّهُ خدا

ذَلِكَ نا ئه‌وه هُو هه‌ر خوێه‌تی الْقَوَز برددنه‌وه‌ی الْعَظِيم ئه‌وپه‌ری شکۆداری گه‌وره (٦٤) وَلَا يَحْزَنُك و خه‌مبارت نه‌کات

قَوْلُهُمْ قسه‌ی ئه‌وان إِنَّ به‌دنیایي الْعِزَّة بِاللّٰهه‌ستی و عیزه‌ت لِلّٰه هه‌ر بۆ خودایه جَمِيعًا هه‌مووی هُو هه‌ر ئه‌وه

الْصَّمِيع ته‌واوبیسهر (ناوئیکي پیروزی خودایه) الْعَلِيم ته‌واو زانا و ئاگادار (ناوئیکي پیروزی خودایه) (٦٥) أَلَا ده‌بزانن إِنَّ به‌دنیایي

لِلّٰه ه‌ی خودایه مَنْ ئه‌وه‌ی فِي له‌ناو أَلْسَمُوت ناسمانه‌کان وَمَنْ و ئه‌وه‌ی فِي له‌ناو الْأَرْض زهوی دایه وَمَا و-

يَتَّبِع -- الَّذِينَ ئه‌وکه‌سانه‌ی يَدْعُونَ ده‌په‌رستن و هاوارده‌که‌ن مِنْ له دُون غه‌یری اللَّهُ خدا (-نا--که‌ونه‌دواي)

شُرَكَاء هاوبه‌شانیکي إِنْ نا- يَتَّبِعُونَ -که‌ونه‌دواي (شتی) إِلَّا جگه‌ له الظَّن گومان وَإِنْ و- هُمْ ئه‌وان إِلَّا شتی جگه‌له

يَحْزَنُونَ درۆکردن (-نا) که‌ن (٦٦) هُو هه‌ر ئه‌وه الَّذِي ئه‌وه‌ی جَعَلَ دایناوه و وایلیکردوه لَكُمْ بۆتان أَلَيْل شه‌و

لَتَسْكُنُوا تاكوو خامۆش و کر بن فِيه تیايدا وَالنَّهَار و پۆژگار مُبْصَرًا بینراو و بین (بیت) إِنَّ به‌دنیایي فِي هه‌یه له

ذَلِكَ ئه‌وه‌یان لَا يَتَّ بِه‌لگه و نیشانه‌ی زۆر گه‌وره و مه‌زن لِقَوْم بۆقه‌ومیک يَسْمَعُونَ ببیسن (٦٧) قَالُوا گوئیان

اتَّخَذ هه‌لئێژاردوه اللَّهُ خدا (بۆخوی) وَلَدًا کوڕیک! سُبْحَنَهُ پākی و بیگه‌ردی بۆئهو هُو ئه‌و

أَلْغَنِي تَهَوَاو دهلهمند و بې نيازله لَهْ هې تهوه مَا فِي تهوهی لهناو السَّمَوَاتِ ئاسمانه کانه وَمَا و تهوهی فِي لهناو

الْأَرْضِ زهوی دایه اِنْ - عِنْدَكُمْ لاتان (-نیه) مِّن (هیچ) سُلْطٰنٌ به لگه یه ک (ی دهسه لات به خش) بِهَذَا بهوه

أَتَقُولُونَ ئایا ده لټن قسه یه ک عَلٰی به دهم الله خودا مَا لَا تَعْلَمُونَ شتې ئیوه زانستان نیه یټې (٦٨) قُلْ بَلٰی اِنَّ به دنیایې

الَّذِينَ ته وانه ی یَفْتَرُونَ هه لده به ستن عَلٰی له سهر الله خودا الْكَذِبِ درو لَا یُفْلِحُونَ سه رنکه ون و رزگار نابن (٦٩)

مَتَّعَ رابو ټرینیکه فِي له الدُّنْيَا دنیا ثُمَّ پاشان اِلَيْنَا بولای ئیمه یه مَرْجِعُهُمْ گه رانه وه یان ثُمَّ پاشان

نَذِیْقُهُمْ پټیان ده چټرین الْعَذَابِ عه زاب و ته شکه نجه یه کی الشَّدِیدِ زور تووند بِمَا به وهی کَانُوا ته وان پټشان

يَكْفُرُونَ کوفریان ده کرد (٧٠) وَاَتٰلِ و بخویننه وه عَلَیْهِمْ له سهریان نَبَاً گرنگه هه والی نُوحٍ (پنځه مبه ر) نوح اِذْ که

قَالَ گوټی لِقَوْمِهِ به نه ته وه که ی یَقُومُ ته ی قهومی خوُم اِنْ ته گهر کَانَ - کَبُرَ گه وره (-یه) عَلَیْكُمْ به سه رتان ، له سه رتان

مَقَامِي مانه وه م و ه ستانم وَتَذَكِّرِي و بیرخستنه وه بِأَيِّتٍ به ئایه ته کانی الله خودا فَعَلٰی ته وه هر به الله خودا

تَوَكَّلْتُ پشتم به ستوه و متمانه م کرده فَأَجْمِعُوا جا کو بکه نه وه أَمْرُكُمْ کار و فه رمانه کانتان

وَشُرَكَاءَ كُمْ و هاوبه ش شه ریکه کانتان ثُمَّ پاشان لَا یُکُنْ با- أَمْرُكُمْ کار و فه رمانه کانتان عَلَیْكُمْ له سه رتان

عُمَةً شاراوه و ناروَن (-نه بیت) ثُمَّ پاشان أَقْضُوا بپار بدهن و بپریننه وه اِلَیَّ بو من

وَلَا تُنْظَرُونَ و مؤله تم پیمه دهن (چی ده که ن بیکه ن!) (٧١) فَإِنْ جا ته گهر تَوَلَّيْتُمْ پشتتان هه لکرد فَا ته وه-

سَأَلْتُمْ داوام (-نه) کرده لیتان مِّن (هیچ) أَجْرٍ پاداشتی اِنْ - أَجْرِي پاداشتم (-له سهر که س نیه) اِلَّا جگه له عَلٰی لای

الله خودا وَأَمَرْتُ فه رمانم پیکراوه اَنْ که أَکُون - مِّن له الْمُسْلِمِينَ موسلمان و ملکه چکاران (-بم) (٧٢)

فَكَذَّبُوهُ جا به درو یاندانا فَنَجَّيْنَاهُ ئیر رزگارمانکرد وَمَنْ له گه ل ته وهی مَعَهُ له گه لی بوون فِي لهناو الْفُلْکِ که شتی

وَجَعَلْنَاهُمْ و ته وانمانکرد به خَلِیْفٍ جینشینان وَأَعْرَفْنَا و ژیر ئاوو مانخستن و خنکاندمان الَّذِينَ ته وانه ی

كَذَّبُوا به درۆياندانا و باوهريان نه كرد **بَيَّاتِنَا** به ثايات و موعجزاته كانمان **فَانْظُرْ** جا سه يركه **كَيْفَ** چۆن **كَانَ** بوو

عَقِبَهُ سه ره نه نجام **الْمُنْذِرِينَ** ترسینراوان و بیدارکراوان (۷۳) **ثُمَّ** پاشان **بَعَثْنَا** ره وانمانکرد **مِنْ** له **بَعْدِهِ** دوايی نهو

رُسُلًا به یامبه رانیك **إِلَى** بۆ **قَوْمِهِمْ** قهومی خویان **جَاءَهُمْ** جا بۆیان هینانن **بِالْبَيِّنَاتِ** به لگه ی روون و ناشکراو موعجزات

فَمَا جا - **كَانُوا** نه وه (-نه) بوو **لِيُؤْمِنُوا** بروا بهینن **بِمَا** به وهی **كَذَّبُوا** به درۆياندانا و باوهريان نه كرد **بِهِ** یی **مِنْ** له

قَبْلَ پیشا **كَذَلِكَ** ئاوا **نَطَبَعَ** مۆرده دهین **عَلَى** له سه ر **قُلُوبِ** دلانی **الْمُتَعَدِّينَ** ده ستریزکار و سنوریه زینان (۷۴)

ثُمَّ پاشان **بَعَثْنَا** ره وانمانکرد **مِنْ** له **بَعْدِهِمْ** دوايی نهوان **مُوسَى** موسا **وَهَارُونَ** و هاروون **إِلَى** بۆلای **فِرْعَوْنَ** فیرعهون

وَمَلَأِيْهِ و ده ست و پیوه ند و پیاو ماقووله کانی **بَيَّاتِنَا** به ثایه ت و نیشانه گه وره کان و ميعجزاته کان

فَاسْتَكْبَرُوا ئیتر خویان به گه وره گرت **وَكَانُوا** و نهوان - **قَوْمًا** قهومی **شَجَرِمِينَ** تاوانبار (-بوون) (۷۵) **فَلَمَّا** جا کاتی

جَاءَهُمْ بۆیان هات **الْحَقُّ** هه ق و راستی **مِنْ** له **عِنْدِنَا** لایه ن ئیمه وه **قَالُوا** گوئیان **إِنَّ** به دلنیایی **هَذَا** نه مه

لَسِحْرٍ هه ر جادوییکی **مُبِينٍ** دیار و ناشکرا یه (۷۶) **قَالَ** - **مُوسَى** موسا (-گوئی) **أَتَقُولُونَ** ئایا-

لِلْحَقِّ به حه ق و راستی (-ده لێن) **لَمَّا** کاتی **جَاءَهُمْ** بۆ ئیوه هات **أَسِحْرٌ** ئه ری سحر و جادووه **هَذَا** نه مه ؟! **وَلَا يُفْلِحُ** و -

الْشَّحْرُونَ سحر باز و جادوکه ران (-رزگاریان نابیت) (۷۷) **قَالُوا** گوئیان **أَجِئْتَنَا** ئایا بۆمان هاتی **لِتَلْفِتَنَّا** تاکو وه رمانگیزی

عَمَّا له وهی **وَجَدْنَا** دیتمان **عَلَيْهِ** - **ءَابَاءَنَا** باب و باپیرانمان (-له سه ری بوون) **وَتَكُونُ** و - **لَكُمَا** بۆ ئیو (-بیّت)

الْكِبْرِيَاءَ گه وره ی و به رزی **فِي** له **الْأَرْضِ** زهوی **وَمَا** و - **نَحْنُ** ئیمه **لَكُمَا** به ئیوه **بِمُؤْمِنِينَ** باوه ردار (-نین) (۷۸)

وَقَالَ و - **فِرْعَوْنُ** فیرعهون (-گوئی) **أَتُونِي** بۆم بهینن **بِكُلِّ** هه موو **سِحْرٍ** جادوگه ریکی **عَلِيمٍ** تهواو لیزان (۷۹)

فَلَمَّا جا کاتی **جَاءَ** - **السَّحَرَةُ** جادوگه ره کان (-هاتن) **قَالَ** گوئی **لَهُمْ** پیان **مُوسَى** موسا: **أَلْقُوا** هه لبدن **مَا** نه وهی

أَنْتُمْ ئیوه **مُلْقُونَ** هه لده ری نه (۸۰) **فَلَمَّا** جا کاتی **أَلْقُوا** هه لیاندا **قَالَ** - **مُوسَى** مووسا (-گوئی)

مَا جِئْتُمْ بِهِ ... السِّحْرُ سحر و جادوو ه إِنَّ به دُنْيَايَ اللَّهُ خودا سَيِّطَلُهُ به مزوانه پوچی ده کاته وه

إِنَّ به دُنْيَايَ اللَّهُ خودا لَا يَصْلِح - عَمَل کاری الْمُفْسِدِينَ خراپکار و خراپخوازن (-چاک ناکات) (۸۱) وَيُحِقِّ و -

اللَّهُ خودا الْحَقَّ ههق و راستی (-ده چه سپیئی) بِكَلِمَتِهِ به وته کانی وَلَوْ وئه گهر كَرِه كَرِه الْمَجْرُمُونَ تاوانباره کان (۸۲)

فَأَ - جَا - بِرَوَايَ (-نه) هَيَّنَاوَه مُوسَى به موسا إِلَّا ثِيْلَا ذُرِّيَّةٌ نه وه يهك مِّنْ له قَوْمِهِ نه ته وه كه ي عَلَى له سه ر

خَوْفٍ ترس (بوون) مِّنْ له فِرْعَوْنَ فیرعهون وَمَلَائِيْهِمْ و پیاوما قولان و دهست و پیوه ندانه کانی أَنْ نه کا

يَفْتِنُهُمْ وه ریانگی ری و توشی فیتنه یان بکات وَإِنَّ و به دُنْيَايَ فِرْعَوْنَ فیرعهون لَعَالٍ ههر خۆبه لزان ټک (بوو) فِي له

الْأَرْضِ زهوی وَإِنَّهُ و به دُنْيَايَ ثَهو لَمِنْ ههرله الْمُسْرِفِينَ زیدده وهان (بوو) (۸۳) وَقَالَ و - مُوسَى مووسا (-گوئی)

يُقَوْمُ ئه ی قهومی خۆم إِنَّ ئه گهر كُنْتُمْ ئیوه پیشتَر ءَامَنْتُمْ برواتان هی نابوو بِاللَّهِ به خودا فَعَلِيْهِ ئه وه ههر بهو

تَوَكَّلُوا پشت بهستن إِنَّ ئه گهر كُنْتُمْ پیشتَر ئیوه- مُسْلِمِينَ موسلمان و ملکه چ (-بووین) (۸۴) فَقَالُوا ئیتر گوئیان

عَلَى ههر به اللَّهُ خودا تَوَكَّلْنَا پشتمان به ستووه رَبَّنَا ئه ی پهروه ردیگارمان لَا تَجْعَلْنَا نه مانکه یته فِتْنَةً فیتنه و تاقیکردنه وه یهک

لِلْقَوْمِ بۆ ئه وه قهومه ی الظَّالِمِينَ سته مکارن (۸۵) وَنَجِّنَا و رزگارمان بکه بِرَحْمَتِكَ به میهره بانی خۆت مِّنْ له

الْقَوْمِ ئه وه نه ته وه وگه له بی الْكَافِرِينَ کافر و بی پروان (۸۶) وَأَوْحَيْنَا و سروش و نیگمانکرد إِلَى بۆ مُوسَى مووسا

وَأَخِيْهِ و یراکه ی أَنْ که تَبَوَّءَا ته و او بگرن لِقَوْمِكُمْ بۆ نه ته وه و گه له که تان بِمِصْرَ له میصر يُّوتَا خانوو و مالانیک

وَأَجْعَلُوا و - يُّوتَكُم ماله کانتان (-بکهن به) قِبَلَهُ قیبله و پرووگه یهک وَأَقِيمُوا و رټک و دامه زراو بکهن الصَّلَاةَ نوښان

وَبَشِّرْ و مرگینی بده الْمُؤْمِنِينَ برواداره کان (۸۷) وَقَالَ و - مُوسَى مووسا (-گوئی) رَبَّنَا پهروه ردیگاره إِنَّكَ به دُنْيَايَ تُو

ءَاتَيْتَ پیتداو به فِرْعَوْنَ فیرعهون وَمَلَائِهِمْ و پیاوما قولانی زِينَةَ زینت و جوانکاری وَأَمْوَالًا و مال و سامانیک فِي له

الْحَيَاةِ ژیان ی الدُّنْيَا دونیا رَبَّنَا ئه ی پهروه ردیگارمان لِيُضِلُّوا تا گومړا بن (بکهن) عَنْ له سَبِيلِكَ رینگی تُو

رَبَّنَا ٓنَهِ پەروەردیگارمان أَطْمِسْ ٓدە بته‌پینه عَلَيَّ ٓسەر أَمْوَالَهُمْ ٓمال و سامانیان وَأَشْدُدْ ٓو توندی بکه عَلَيَّ ٓسەر

قُلُوبِهِمْ ٓدلەکانیان فَلَا يُؤْمِنُوا ٓئێتر برۆانه‌هێنن حَتَّى ٓتاكو يَرَوْا ٓدەبینن الْعَذَابَ ٓعه‌زاب و ئەشکه‌نجه

الْأَلِيمِ ٓزۆر بە ئازار (ی دۆزه‌خ) (٨٨) قَالَ ٓگوێ قَدْ ٓبە‌دنیایی أُجِيبَتْ ٓو‌لامدرايه‌وه و قبول‌ئکرا

دَعْوَتُكَ ٓدووعا و پارانه‌وه‌که‌تان فَاسْتَقِيمَا ٓئێتر ئێوه بە‌رده‌وامی راسته‌ری بن وَلَا تَتَّبِعَانَّ ٓو شوئیی - سَبِيلَ ٓریگای

الَّذِينَ ٓئه‌وانه (-نه‌که‌ون) که لَا يَعْلَمُونَ ٓنه‌نازانن (٨٩) وَجُوزَنَا ٓو پە‌راندمانه‌وه بَيْنَيَّ ٓنه‌وه و هۆزی

إِسْرَءِيلَ ٓیه‌عقوب پێغه‌مبەر (جوله‌که‌کان) الْبَحْرَ ٓ(له) دەریا فَاتَّبَعَهُمْ ٓئه‌وه‌بوو - فِرْعَوْنَ ٓفیرعه‌ون

وَجُنُودُهُ ٓو سه‌بازه‌کانی (-دوایانه‌وتن) بَغْيًا ٓبه‌سته‌مکاری وَعَدَا ٓو دۆژمنداری حَتَّى ٓهه‌تا إِذَا ٓکاتی أَدْرَكَهُ -

الْفَرَقَ ٓخنکان و نقووم بوون (-گه‌یشه‌سه‌ری) قَالَ ٓگوێ ءَامَنْتَ ٓبرۆامه‌یتنا أَنَّهُ ٓکه‌وا به‌راستی لَا ٓنیه

إِلَهُ ٓ(هیچ) خوداوپه‌رستراوی إِلَّا ٓجگه‌له الَّذِي ٓئه‌وه‌ی ءَامَنْتَ ٓبرۆایان هێناوه بِهِ ٓیئى بَنُو ٓخانه‌واده‌ی

إِسْرَءِيلَ ٓیه‌عقوب پێغه‌مبەر (جوله‌که‌کان) وَأَنَا ٓو مِّن مِّنَ ٓله الْمُسْلِمِينَ ٓموسلمان و ملکه‌چکاران م (٩٠) ءَأَلْتَن ٓئا ئیستا!

وَقَدْ ٓو به‌دنیایی عَصَيْتَ - قَبْلَ ٓپێشتر (-سه‌ری‌پچیت کرد) وَكُنْتَ ٓو - مِّنَ ٓله الْمُفْسِدِينَ ٓخراپکار و خراپخوازان (-بووی)

(٩١) فَالْيَوْمَ ٓجائیمۆ نَجِّيكَ ٓرزگارت ده‌که‌ین بِدَنِكَ ٓبه‌جه‌سته‌ت لِتَكُونَ ٓتا - لِمَن ٓبوئه‌وه‌ی

خَلَقَكَ ٓله‌دوای تۆیه (-ببێته) ءَايَةً ٓنیشانه و به‌نگه‌یه‌کی گه‌وره وَإِنَّ ٓو به‌راستی كَثِيرًا ٓزۆریك مِّنَ ٓله النَّاسِ ٓخه‌لك عَن ٓله

ءَايَتِنَا ٓئایه‌ته‌کانمان (به‌لگه و نیشانه و موعجیزات) لَغْفُلُونَ ٓته‌واو بێتاگان (٩٢) وَلَقَدْ ٓو به‌دنیایی بَوَّأْنَا ٓجیگیرمانکرد

بَنِي ٓبۆله و هۆزی إِسْرَءِيلَ ٓپێغه‌مبەر یه‌عقوب (واته جوله‌که‌کان) مُبَوَّأ ٓبنکه‌و جیگای صِدْقَ ٓراستی و راستگۆیی

وَرَزَقْنَهُمْ ٓو پێماندان له رزق و رۆزی مِّنَ ٓله الطَّيِّبَاتِ ٓشته‌خۆش و پاکه‌کان فَمَا ٓجا - اٰخْتَلَفُوا ٓدووبه‌ره‌کیان (-نه) کرد

حَتَّى ٓتاكو جَاءَهُمْ ٓبۆیان هات الْعِلْمُ ٓزانین و زانست إِنَّ ٓبه‌دنیایی رَبَّكَ ٓپه‌روەردیگارت يَقْضِي ٓدادوه‌ری ده‌کات له

يُنْهَمُ نِيَوَانِيَانِ يَوْمَ رَوْزَى الْقِيَمَةِ قِيَامَت (هه لسانه وه له گۆره كان و به پاوهستان له مهيداني مه حشهر) فِيمَا له وهى

كَانُوا نَهَوَانِ پِيشَان فِيهِ تَيَايَا يَخْتَلِفُونَ ناته به بيان ده كرد (٩٣) فَإِنْ جَا نَهْگَر كُنْتَ تَو پِيشْتَر - فِي له

شَكَّ گومان و ٲارايي (-بووي) مِمَّا له وهى أَنْزَلْنَا دامانه زاند إِلَيْكَ بَو تَو فَسَّلَ نَه وه پرسیار بکه له الَّذِينَ نَهوانهى

يَقْرَأُونَ - أَلِكْتُبُ نامه و نوسراو (ه ئاسمانيه كان) (-ده خوئينه وه) مِنْ له قَبْلِكَ پِيش تَو لَقَدْ به دُنْيَايِ جَاءَكَ بَوْت هات

الْحَقَّ هه ق و ٲاستى مِنْ له رَبِّكَ پهروه ريگارت فَلَا تَكُونَنَّ جَاهه ريگيز - مِنْ له الْمُتَمَرِّينَ دوودل و گومانكاران (-مه به)

(٩٤) وَلَا تَكُونَنَّ وهه ريگيز - مِنْ له الَّذِينَ نَهوانهى كَذَّبُوا به درويان دانا و باوهريان نه كرد بِأَيْتَ به ئايه ته كانى

اللَّهُ خُودَا (-مه به) فَتَكُونُ نَه وساكه - مِنْ له الْخَاسِرِينَ خه ساره تمه ند و دُوراهه كان (-ده بي) (٩٥) إِنَّ به دُنْيَايِ

الَّذِينَ نَهوانهى حَقَّتْ چه سپا و سه ٲا عَلَيْهِمْ به سهريان كَلِمَت وَتَهى رَبِّكَ پهروه ريگارت لَا يُؤْمِنُونَ بروا ناهين

(٩٦) وَلَوْ هه رچه ند جَاءَتْهُمْ بُوِيَانِ بَيْت كُلِّ هه موو ءَايَةٍ نيشانه و به لگه يه كى گه وه حَتَّى تَاكو يَرَوْا ده بين

الْعَذَابِ عه زاب و نَه شكه نجهى الْأَلِيمِ زُور به ئازار (٩٧) فَلَوْلَا كَانَتْ نَه گهر - قَرِيَةً گوند و نشينگايه ك (-نه بوايه)

ءَامَنْتَ بروا بئى فَنَفَعَهَا جَا سوود ببئى له إِيْمَنَهَا بروا هينانه كهى إِلَّا بِيَجْهَه له قَوْمَ قهوى يُونُسَ يوونس مَّا كَاتَ

ءَامَنُوا بروايان هينا كَشَفْنَا لامانبرد عَنْهُمْ لَتِيَانِ عَذَابِ عه زاب و نَه شكه نجهى الْخِزْيِ شه رمه زارى و ٲيسوايِ فِي له

الْحَيَوةِ زِيَانِ الدُّنْيَا دُونِيا وَمَتَّعْنَهُمْ و ٲابوئيريمان ٲيدان إِلَى تَاكوو حِينَ ماوهيه ك (٩٨) وَلَوْ وَتَه گهر شَاءَ بيويستبا

رَبِّكَ پهروه ريگارت لَا أَمْنُ نَهو به دُنْيَايِ بروايان ده هينا مِنْ هه ر كه سيك فِي له (سه ر) الْأَرْضِ زهوى دايه

كُلُّهُمْ هه موويان جَمِيعًا ٲيكه وه أَفَأَنْتَ ثَايَا تَو تُكْرَه زُورده كهى له النَّاسِ خه لك حَتَّى تَاكو يَكُونُوا بينه

مُؤْمِنِينَ بروادار (٩٩) وَمَا نَه كَانَ بووه لِنَفْسٍ بَو (هيج) كه سى أَنْ كه تَوْمِنَ بروا بهئى إِلَّا مه گهر

بِإِذْنِ به ئيزن و ٲيئيدانى اللَّهُ خُودَا وَيَجْعَلُ و (خودا) - الرَّجْسَ ٲيسى و ناٲاكى (-داده نيئت) عَلَى له سه ر الَّذِينَ نَهوانهى

لَا يَعْقِلُونَ تَتَنَاجَوْنَ وَ هَوَّش نَاكِهِن (۱۰۰) قُلْ بَلَىٰ أَنْظِرُوا تَهْمَشَا بَكْهَن وَ تَتَرَابَعِينَ مَادَا جِي فِي لَهْ نَاو

الْأَسْمَاءُ نَاسْمَانَهُكَانَ وَالْأَرْضُ وَ زَهْوَى وَمَا وَ - تُعْنِي سَوْد (-نَا) بَهْخَشِي الْآيَاتِ ثَايَهْت وَ نِيْشَانَهْ گَهْوَرَهْكَانَ وَ مَوْعِيزَاتِ

وَالنَّذْرُ وَ تَرَسِيْنَهْ رَهْكَانَ عَنْ لَهْ (رَاسْت) قَوْمٌ قَهْوَمِيْكَ لَا - يُوْمِنُوْنَ بَرَوَا (-نَهْ) هَيْنَن (۱۰۱) فَهَلْ جَا ثَايَا

يَنْتَظِرُونَ ثَهْوَانِ چَاوَهْ رَوَانِي شَتِي دَهْكَانَ إِلَّا جَغْهَلَهْ مِثْل (شَتِي) وَهَكْ أَيَّامِ رَوْزَانِي الَّذِينَ ثَهْوَانَهِي

خَلَا بَهْ سَهَرْچَوُونِ وَ لَهْ نَاوْچَوُونِ مِنْ لَهْ قَبْلَهُمْ پِيْشِ ثَهْوَانِ قُلْ بَلَىٰ فَاتَظَرُوا جَا چَاوَهْ رِيْ بَكْهَنَ إِنِّي بَهْ دُنْيَايِي مِنْ

مَعَكُمْ لَهْ گَهْلِ ئِيْوَهْ مِنْ لَهْ الْمُتَظَرِّينَ چَاوَهْ رَوَانِ كَارَانِم (۱۰۲) ثُمَّ پَاشَانِ نَجِيْ رِزْگَارْدَهْ كَهِيْنِ رُسُلَنَا پَهْ يَامْبَهْ رَانِمَانِ

وَالَّذِينَ وَ ثَهْو (كَهْ س) اَنَهِي ءَامَنُوا بَرَوَايَانِ هَيْنَا كَذَلِكَ ثَاوَا حَقًّا هَهَقْ وَ جِيْگِيْرَهْ عَلَيْنَا لَهْ سَهْرْمَانِ نُبِجْ رِزْگَارْدَهْ كَهِيْنِ

الْمُؤْمِنِينَ بَرَوَادَرَهْكَانَ (۱۰۳) قُلْ بَلَىٰ يَٰأَيُّهَا هُوْثَهِي النَّاسُ خَهْ لَكِيْنَهْ إِنْ ثَهْ گَهْرِ كُنْتُمْ ئِيْوَهْ - فِي لَهْ نَاو

شَكَّ گُومَانِ وَ رَاپَايِي (-بَوُون) مِنْ لَهْ دِيْنِي بَهْ رَسْتَشِ وَ مَلَكَهْ جِي مِنْ فَلَا ثَهْوَهْ - أَعْبُدْ مِنْ (-نَا) پَهْ رَسْتَمِ الَّذِينَ ثَهْوَانَهِي

تَعْبُدُونَ ئِيْوَهْ دَهْ يِهْ رَسْتَنِ مِنْ لَهْ دُونِ غَهْ يِرِيْ اَللّٰهُ خُودَا وَلَكِنْ وَ بَهْ لَامِ أَعْبُدْ دَهْ پَهْ رَسْتَمِ اَللّٰهُ خُودَا الَّذِي ثَهْوَهِي

يَتَوَفَّكُم تَهْ وَاوْتَانِ دَهْ كَاتِ وَأَمَرْتِ وَ فَهْ رَمَانِمِ پِيْكَرَاوَهْ أَنْ كَهْ أَكُونُ - مِنْ لَهْ الْمُؤْمِنِينَ بَرَوَادَرَهْكَانِ (-بَبِم) (۱۰۴)

وَأَنْ وَ ثَهْوَهِي أَقِمِ رِيْكَ وَ رَاسْتِ بَكَهْ وَجْهَكَ رَوُوْگَهِي خَوْتِ لِلَّذِينَ بُوْ دِيْنِ حَنِيفًا دَوُورْلَهْ خَوَارُوْخِيْجِيْ وَلَا تَكُوْنَنَّ وَ -

مِنْ لَهْ الْمُشْرِكِينَ مَوْشَرِيْكَ وَ هَاوَبَهْ شَدَانَهْ رَانِ (-مَهْبَه) (۱۰۵) وَلَا تَدْعُ وَ هَاوَرْمَهْ كَهْ وَ نَهْ پَارِيْوَهْ مِنْ لَهْ دُونِ غَهْ يِرِيْ

اَللّٰهُ خُودَا مَا لَا يَنْفَعُكَ لَهْوَهِي سَوْدِيْكَتِ پِيْنَابَهْ خَشِيْ وَلَا يَضُرُّكَ وَ زِيَايِيْكِشْتِ لِيْنَادَاتِ فَإِنْ جَا ثَهْ گَهْرِ فَعَلْتَ وَ اَتَكْرَدِ

فَإِنَّكَ ثَهْوَهْ دُنْيَايَهْ تُوْ - إِذَا كَهْ وَ ابِيْتِ مِنْ لَهْ الظَّالِمِينَ سَتَهْمَكَ رَهْكَانِ (-دَهْبِيْت) (۱۰۶) وَإِنْ وَ ثَهْ گَهْرِ يَمْسَسُكَ -

اَللّٰهُ خُودَا بِضُرٍّ زِيَانِ وَ زَهْرَهْ رِيْكَتِ (-بَهْ رَكَهْ وَ يَنْيِيْتِ) فَلَا كَاشِفَ ثَهْوَهْ لَابَهْ رِيْكَ نِيَهْ لَهْرُ بُوْى إِلَّا تَهْنَاهُ هُوَ ثَهْوَهْ خَوِيْ

وَإِنْ وَ ثَهْ گَهْرِ يُرْدَكَ تَوِيْ بُوْيْتِ بِخَيْرٍ بَهْ چَاكَهْ وَ سَوْدِيْكَ فَلَارَادَ ثَهْوَهْ گِيْپَهْرِ وَ رَهْ تَكَهْ رَهْوَهْ يَهْ كِ نِيَهْ

لَفَضْلِهِ لَوْ زَيْدٌ بِهِ خَشِينِي ۚ وَهُوَ يُصِيبُ بِهَرِيدَةٍ خَاتٍ بِهِ يَبِي مَن ۚ تَهْوِي يَشَاءُ ۚ تَهْوِي بِهَوَيْتٍ مِّنْ لَهُ عِبَادِهِ ۚ بَهْنَدَه كَانِي

وَهُوَ ۚ وَهَر ۚ تَهْوِي ۚ تَهْوِي لِيَبْوَرْدَةٍ ۚ الرَّحِيمِ ۚ تَهْوِي بِهَبْزِهِ ۚ وَبِهَشْنَدَةٍ (١٠٧) قُلْ بَلَىٰ يَٰٓأَيُّهَا هُوَ ۚ تَهْوِي

النَّاسِ ۚ خَلِكِنَهُ قَدْ ۚ بَدَلْنِيَابِي ۚ جَاءَكُمْ ۚ هَاتِ بُوَيْتِيهِ ۚ الْحَقُّ ۚ هَقٌّ ۚ وَرَاسَتِي ۚ مِّنْ لَهُ رَبِّكُمْ ۚ بِهَرُوْدِيْكَارَتَانِ ۚ فَمَنْ ۚ جَاهِرَكَسِي

أَهْتَدَىٰ ۚ هِدَايَتِي ۚ وَهَرَكْرَتِي ۚ وَرَيْنْمُونِي ۚ كَرَا ۚ فَإِنَّمَا ۚ تَيْتَر ۚ تَهْوِي ۚ هَر ۚ يَهْتَدِي ۚ رَيْنْمُونِي ۚ وَهَرْدَهْكَرِي ۚ لِنَفْسِهِ ۚ بُوَيْتِي ۚ وَمَنْ ۚ وَهَرَكَسِي

ضَلَّ ۚ وَتِلَّ ۚ وَگومرا ۚ بُو ۚ فَإِنَّمَا ۚ تَيْتَر ۚ تَهْوِي ۚ هَر ۚ يَضِلَّ ۚ گومرا ۚ دَهْجِي ۚ وَلَادَهْدَا ۚ عَلَيَّهَا ۚ بِهَسَر ۚ خُوِي ۚ وَمَا ۚ وَ- ۚ أَنَا ۚ مِّنْ ۚ عَلَيَّكُمْ ۚ لَهَسَهْرَتَانِ

بَوَيْكِلَ ۚ وَهَكِيلَ ۚ وَرَاسِيْطَرْدَاوِ (-نِيم) (١٠٨) ۚ وَاتَّبِعْ ۚ وَبَكَهْوَه ۚ دَوَايَ ۚ مَا يُوحَىٰ ۚ تَهْوِي ۚ سَرُوش ۚ دَهْكَرِي ۚ إِلَيْكَ ۚ بُوَيْتِي

وَأَصْبِرْ ۚ وَثَارَامْبَغَرَه ۚ وَخَوْرَاكَرِبَه ۚ حَتَّىٰ ۚ تَاكَو ۚ يَحْكُمُ ۚ - ۚ اللَّهُ ۚ خُودَا (-حُوكْمِيْكَ دَهْكَات) ۚ وَهُوَ ۚ وَهَر ۚ تَهْوِي ۚ خَيْرَ ۚ چَاكَرْتَرِي

الْحَكِيمِ ۚ حُوكْمَاكَر ۚ وَبَرِيَاَرْدَاَرَانِ (١٠٩)